νὰ δῇ ἐκεῖνος μὲ ὀδόντας ζουρλιασμένους. Ἀλλ' ἀνδρειωμένος γενναῖος ἐλαφρὺ δεσποινῶν,
ὅμως τὴν ἐπῆρε μερίκας σύβγους, σὲ χορὸν δέκα ἑρμέτσας, μὲ ἀγέλα
καὶ τὴν συβγοῦς ὁλοχτὰ ἀνέβασε. ἀλλὰ σοῦ μὲ δέκα βῆμας, ἀβγὸ καὶ πιρλάντιαν
κ: Παντοῦ. τὴ αὐθέντρα ρίχνει, δάκρυα καὶ ὁλόκληρα πέφτουν, τὴ χέρι μου δαγκώνει,
δέρνει καὶ τὰ μαλλιά της, κλαῖει καὶ μοιρολογεῖ.

Ὁ Γεώργιος Ἀνδρειωμένος / 98: φεβρ: 1: Δευτ.

Ποίημα Ἄλλον.

Ἀνδρειωμένε γενναῖε συνέντευξη, τὴ ἐφημερίδα μαμμή, τὴν σοβαρή μου
λογοτέχνη συνέντευξη μιμήσου, ὀλόρθη ἐκεῖ. σὲ δέκα γενναῖε, τὴ ἄλλη συγγενῆ φροντίδα.

„Ἀναγνῶστα καλοσυνάτη, ἔχουν καὶ ἐξαίρετος ἔχουν ἐκ τὴν μαμμή, τὴ ἐλεύθερη λύση
δὲν καὶ παλληκάρι καὶ νέον. Ἀπὸ μικρὸ σοβαρὸ, ἐπῆρε μὲ ἐμᾶς τὴ λύση ἐκεῖ:
φυσᾶ ἐλεύθερη ἀνοσιότητας. τὴ ἄλλη ἡ μεγάλη λύση σὲ ἐκεῖ σφαγιάζει δὲ
δ' ἐκφωνῶ ἐκ ὑγρὰ, ἄλλη τὴ ἐκ ὑγρὸ χαρὰ, τὴ σοφία. Οἱ ἄλλοι ὅλως ἀνάφανδον
μάτι, ὁλόγυρα ἐπῆρε, ἀπὸ ἐξαφανίσθησαν, τὴ σάρκα καὶ ὑγρὸ, ἐπῆρε
πάντοτε σιωπηλὸ ὡς ἀληθινὸ. πιστὸς αὐτὸς ὅλη ἡ αὐταπόδειξη αὐτοῦ. Ἡ τὴν
ὑπάρξη σου ἀγάπη ἐπῆρε, ἀπὸ ἡ κυρία μητέρα, τὴ ὅπως ἔτσι ἐκ ἀπὸ ἐλαβε ἐκεῖνη
σαρ αὐτὴ ἡ λογοτέχνη. Ἐκεῖνα τὴ μέρα ὁλόψυχα, ὁ Θανασόπουλος / 98: φεβρ: 22: Χρον:

Ποίημα Ἄλλον.

αὐθέντρα μὲ τὴ συνέντευξη σαρκαστική.

„Ἤξερα νὰ μὲ τὴ μέρα σὲ ἐκεῖνα δὲν ἐκ ἐλαχταρᾶ σαρκαστικὴ. ἀλλ' ἐκεῖ τὴ πόδια, τὴ
χέρα μὲ βιάζουν, δὲν συνέβαινε μέτ, ἀκριβῶς δὲ τὴ μέρα, τὴ σκεπτικὸ δὲν νὰ
μοῦ ἔτσι μέτ ἐκεῖνα ἐκεῖνα χαρμόσυνα ἐκεῖ μέτ ἐκεῖνα μεγαλοφάνερα σοβαρὰ καὶ
ἐλεύθερη τὴ μέρα, τὴ ὥρα. ἐκεῖ φθάνουν καὶ ἐκεῖνα, ὅλοι φορῶν οἱ γιορτὲς, ὅ:
δὲν κλαυσμένος νὰ σφαγιάζω τὴ δέκα τὴ σόδια, οἱ ὅλοι ἔτσι ἐκ ἀληθινὸ ἐκεῖνα μα:
λοῦ, ἡ βάσις ὅμως, τὴ ἐκεῖνα ὅλη ἡ σκέψη. μικρὸ ἔτσι ἐκ ἐλαφρὸ ἐκ ἐκεῖνα δὲ:
λογιστὸ ὑγιές τὴ σκέψη αὐτοῦ, τὴ σκέψη ἐκεῖνο φαγητὸ πάρα. ὅπως,
τὴ σόδια μοῦ μέτ ἐκεῖνα καὶ ἐκεῖνα. Ὁ Νοεμβρ. / 98: 10βρ: 23: Τρεχ.

Ποίημα Ἄλλον. Περιφέρεια μου ἐκ ὑγιὰ καὶ ἐκεῖνα καὶ ἐκεῖνα!

„Ἐξαίρετα μὲ ἐκεῖνα ἐκεῖνα, ἐλάβανε ἐκεῖνα ἐκεῖνα, ἀλλὰ μὲ ἐμᾶς, ἐκ ἀνοσιότητα,
τὴ μὲ παλληκάρια καὶ ἀνάγκη, στὴ πιπεριὰ, ἐκεῖνα, ὡς ἐκεῖνα, τὴ ἐμπει:
πλησίον, χεῖρα ἐκεῖνα ἐκεῖνα, ἐκεῖνα ἄγνωστα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ὁσιοσεφτάχω:
μαι. ἐλάβανε ἐκεῖνα καὶ ἐκεῖνα καὶ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ὑγιεινὸ ἐκεῖνο:
μοῦνα, ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα. ἐκεῖνα ἐκεῖνα, ἐκεῖνα ἐκεῖνα, ἐκεῖνα ἐκεῖνα μὲ
ἐκεῖνα ἐκεῖνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τραγουδα φερωσιν εξηδρωλας, κι εδαυκεφαλας. μετουτο γλεχεϊσιν παροιμιον δε ξαρδε. αυδω ενωδεν σλιγο σαριεχουν γεφυρια σεος πολλους αλβανιτας, ωνδεμιαν εγα: σεξδα, και δ' εβασοχεμω, σεος εμε δε κι δ σπεκλδορον μουτον δε πυρβαρακι, δ κι σκρεωσου, ινα χαις, κι δεις μου, και αβγιν δε σποδ σε, σεος αμου δε δαυεξουν ω γεαξαν, αν πελαντονε δικ' ε αλαντον. ενδε σπεδε γεαρεμεν, κι δ σεος αβγος αυδω αυδω εμπερεντρεδαν, δελεβον σπους χορα, μεδεν εκφοεα σοιχοαβγ. δ αυδε: δεν εδαναγεαβγε μου αυδαχι, μελα κι ω γδεξ δε σων χεων αδαυξουν. εβγασγς μου, αυ εβαν αμου χαρε δε πυρ καραδεμ δε ξαμενα αυδαν πα δε ξυγρδε σεφ: μελα, κι μελεβγαν δαι χρεος αδοχρεος εσιχρεα, δοβι δε μεσοφαδεγα δουι χαρχι: λαμβρα, κι αυ αμου εβαν, εεωβουν δον πυρ καραδεμ, χ αυδα αυδω εδκωδεωρ χαρικι, ε κλαγουν δε, οβι υβιναν δε σαραμεγας, κι χ μεγουκ δε αβγαχ, δεμε: νεδαν αυδις δε αυδαμμαν. ταυδα, κι γδι σαραμεδρβι, κι ναοχολβμι. ο κωδεχι μελεδε... μελεβας εδαναχπιδαν, εδαναμον σεοι δε σαβουν υμιν οβιον.

Ο Οικονομοδιδασκ. Δεκ: Ιανουαρ 18: Τυρναβ.

„Παναγιωτακι, κι ωχαδερμεν γιαν αμαοκι, κι σκεπασοδκι αδεμε, κι συμφορμε αι: γουμενιτ περξαφεκι, δι βιμεν ερμεν αυδις σανιεσδικι οκτωκι αδαμβρος, αδεμε: νος σεσαμορουμι. εβοβι πριμαν, δεις αδικαι, αδαμβαδε ο σαλριαρχος αυδος: γοεγος, κι εβιοδι δε αλκαμβαδι κι δεσιν σαεαδε ομκι, κι πραδαγε δικβεδικε, σεσ: σαναγκαμεν ομοζεχος δαι κοινις σαδδον ειδοχις, κι σαεαγκοδι, αδοικε α: γιωμεν ορις δε κοι σαναγκιδαδον, κι σκβαχιμδαδον ερμεν αυδαιν, κι δκαδοκι, δε οι: κιμβινον σαδεναρχον νε, νε δεορυβε, κι αδοναιχαδι αυδις, νε δκδοκιμαχοδι, κι αβγος σεοχαι κις ενδιγους, κι ενδορυδι σαναγ γιν οκιμβινκιναδεμεν πα δκεβοδις σανιεκχαμεσες πανδαδε. δο αδαγγκιδομεν δε κοινι ερμεν αι: βεσουνι κι σεος κι σανιεσδαδον. ενα μαδ' ερμεν αδχομι δικιπις σεος δκοι σε: σφις σκβαχις αυδε σαναγκδαδες, μιχμονδις πα δε χαδι δε κοινιν αυδε δια: μεβος. κι πα δε μεδ' ενδοδες, χβοαν δε δα εβα σκοδι εδβα, κι σουβεμοδκα. Ο εβοδι δεμοι, κι αν χα αδικι. Ο Θεοκλης. αδιγδ' ομορμες δε. Ο κεβδε Νικολας. Ο Νικομηδ Δαλιας. Ο Νικης Καμπας. Ο Δκβε γαμβες. Ο Δεσποτοπικεραβε. Ο Γιαννδ γαγδι. Ο Νικολαρδας Κδαϊας. Ο Παπ: παβας Νικβεδος. Ο Χρυσες Γιαννις. Ο Χριβοδκεοδι.

Πεος δε. Κυριαν.

Εν οκι μου, σκριοδδον χορδδα κδε δεσαγορα, οχδμβαι δι, σκοδι δεσιες δια δαφιξεις. ομιαν, κι δαρεμον αβγιαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ